

عنوان مقاله:

بسط شاخص های کلیدی سنجش تا باوری مکانی-فضایی شهری؛ مرور فشرده ادبیات نظری

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 14، شماره 57 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فریبا قرایی - دکتری معماری، دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران

محمدرضا مثنوی - دکتری معماری، استاد دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

مونا حاجی بنده - پژوهشگر دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

شهرها تأثیرات قاب لتوجهی بر محیط زیست دارند و ارتقاء پایداری و تاب آوری در آنها حایز اهمیت است. بیان مسیله و هدف تحقیق : بررسی شاخص های سنجش تا باوری به عنوان ابزار مفید برای طراحی سیاست های عمومی و پشتیبانی تصمی مگیری های امور شهری یک ضرورت است. این در حالی است که با وجود پیشرفت های مهم در سال های اخیر در این زمینه و شناسایی شاخص های تاب آوری، پاسخ روشنی برای این پرسش که چگونه تاب آوری مکانی-فضایی در شهر قابل اندازه گیری است یافت نشد و همچنان نیاز به ارایه روش های مشخص برای سنجش بعد مکانی-فضایی تاب آوری شهری و کمی سازی آن وجود دارد. پرسش های کلیدی : لذا پرسش های این تحقیق عبارتند از : 1. شاخص های سنجش تا باوری مکانی-فضایی کدامند 2. چه رابطه ای بین تاب آوری و سازمان فضایی شهر وجود دارد 3. نقش عناصر سازمان فضایی شهر در تاب آوری مکانی-فضایی شهری چیست نتایج پژوهش : بر اساس یافته های تحقیق، سنجش تاب آوری مکانی-فضایی شهری شامل چهار شاخص تنوع، ارتباط یا اتصال، افزونگی و استحکام است که بر اساس مولفه های سازمان فضایی شهر (شامل بلوک های شهری، فضاهای سبز و بازخیابا نها و محورها-پهنه های عملکردی) در دو الگوی ساختاری و عملکردی پیشنهاد می شود. یافته های این پژوهش، سنجش تاب آوری مکانی-فضایی در شهر را با ارایه تعریف عملیاتی شاخص ها و داده های قابل اندازه گیری هر شاخص میسر می سازد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری مکانی-فضایی شهری ، شاخص های کلیدی، سنجش تاب آوری، شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835014>

